

Scénář k projektu Příběhy našich sousedů

Pamětník: Vladimír Bílík, nar. 4. 1. 1932

Škola: ZŠ Mikulčice

1 Vstup

V rámci projektu Příběhy našich sousedů se s námi o svůj životní příběh podělil Vladimír Bílík, narozený 4. ledna 1932, od dětství ho zajímal sport, zejména stolní tenis, a také historie a literatura. Právě díky zájmu o stolní tenis se později dostal do Prahy, kde byl svědkem nástupu komunistického režimu k moci.

„Toho jsem se zúčastnil, včera bylo výročí. Protože jsem byl ne vzdělaný, ale ledacos jsem věděl, protože jsem přečetl celou mikuleckou a těšickou knihovnu a všechno mě zajímalo, tak jsem se to snažil natlačit do hlavy, abych věděl co kde bylo.“

2 Vstup

K projevům totalitního komunistického režimu u nás, patřilo například časté omezování osobní svobody a to i v tak citlivých situacích jako je smrt blízkého, poté co se Vladimír vyučil brusičem skla, pocítil tyto důsledky nastupujícího komunismu i on. *„Totiž když jsem šel do Čech z vojny, tak moje matka byla nemocná, otec zemřel. Nepustili mě ani na jeho pohřeb, no a pak jsem skončil zaměstnání v Čechách kde jsem ho měl velice dobré, protože poměrně dobře jsem se učil a uměl jsem řemeslo.“*

„Snažil jsem se dělat, protože od rodičů jsem měl rozkaz první se vyučíš a pak můžeš jít kam chceš. Musí z tebe něco být.“

1 Vstup

Později se Vladimír vrátil do rodných Mikulčic, kde kultivoval své největší zájmy, včetně sepisování kronik o stolním tenise.

„Měl jsem stolní tenis, atletiku, fotbal, kuželky, no jakýkoliv sport jsem dělal.“

„Všechno jsem si musel v hlavě srovnat a dát to do těch knížek, kdo, deset knížek a jedenáctá rozpočatá.“

2 Vstup

Díky své pozici v organizaci stolního tenisu v Mikulčicích se Vladimír často dostával najednání do Prahy, právě tam byl podle svých slov svědkem řady demonstrací proti komunistickému režimu.

„My jsme měli to štěstí, že schůze dělali vždycky když byl v Praze nějaký frmol, nějaké zmatky, tak v tu dobu byla nějaká schůze v Praze, takže byl jsem účastníkem všech těch manifestací které proběhly v Praze stříkání vody na lidi, honění je, nakládání do autobusů, vyvážení ven z Prahy. Takže byl jsem jak se říká svědek všeho co se v Praze stalo.“

3 Vstup

Na závěr se Vladimíra Bílíka ptáme co by vzkázal mladé generaci?

„Aby přemýšlela“